

מ"ח 9041/18 - אופיר אביעד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 9041/18

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

אופיר אביעד

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 61017-11-16 מיום
6.4.2017

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

מונחת לפניי בקשה למשפט חוזר. המבקש הורשע בבית משפט השלום לתעבורה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ועבירות תעבורה נוספות, על יסוד הקביעה שרכב על קטנוע בידעו כי רשיונו נפסל. שלושת קווי ההגנה המרכזיים שהציג היו כי זהותו כרוכב הקטנוע לא אומתה, כי לא מדובר ב"רכב מנועי" או מחמת מחדלי חקירה שנפלו בחקירה, לטענת המערער. הטענה הראשונה נדחתה לנוכח עדותם המהימנה של שני שוטרים וחיזוקים נוספים; הטענה השנייה נדחתה לנוכח הודאה קודמת בכך שרכב על קטנוע - הודאה שלא ניתנה רשות לחזור ממנה; ואילו הטענה השלישית נדחתה שכן לא היה במחדלי החקירה, ככל שהיו כאלה, כדי לקעקע את התשתית הראייתית שהציגה התביעה. ערעור על הכרעת דין זו נדחה, וכך גם בקשה למתן רשות ערעור שהוגשה לבית משפט זה.

עמוד 1

המבקש טוען כי יש בידו ראיה חדשה, המעלה ספק סביר בנוגע לאשמתו - "דו"ח פעולה" שצורף לבקשה. דא עקא, המבקש לא הסביר מדוע לדעתו המסמך שצורף לבקשה, שכותרתו "שימוע לגבי החלטה בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכב" תומך בטענה שמדובר בראיה "שהקצין שחתם על מעצרי... אינו דובר אמת או שהמסמך אינו תקין". אף לא ברור כיצד מסמך קצר ולקוני זה, שנחזה כתקין על פני הדברים, עשוי "לשנות את תוצאות המשפט" או מעלה חשש לעיוות דין, כדרישות סעיף 31 לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984, שכותרתו "משפט חוזר". כן לא הוצגו כל נימוקים נוספים התומכים, ולו על פני הדברים, בטענות המבקש.

סוף דבר, הבקשה נדחית ללא צורך בתגובה.

ניתנה היום, ט"ז בטבת התשע"ט (24.12.2018).

ש ו פ ט